

Bayer Zsolt: Akkor ez tényleg proxy háború (2. rész)

2023 november 06. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A nemi szervével zongorázó ügynök-ripacs most éppen a haza megment?jének szerepében tetszeleg.

Mint írásunk [els? részében](#) megállapítottuk, Gerhard Schröder volt német kancellár egy ma talán még fel sem fogható jelent?ség? interjút adott a Berliner Zeitungnak, amely interjú nyilvánvalóvá teszi, valójában ki is háborúzik ma Ukrajnában. Az els? részben felidézttük és felvázoltuk az interjú két legfontosabb megállapítását és azok hátterét, következzeék most a harmadik – íme:

„Gerhard Schröder felidézte, 2022-ben kapott egy felkérést Ukrajnából, hogy közvetítsen Oroszország és Ukrajna között. A kérdés az volt, hogy tudna-e üzenetet közvetíteni Vlagyimir Putyin orosz elnöknek. Szólt arról is, hogy a 2022 márciusában Isztambulban Rusztem Umjerovval folytatott béketárgyalásokon az ukránok nem egyeztek bele a békébe, mert nem volt rá lehet?ségük. Mindenr?l, amir?l beszéltek, el?ször az amerikaiakkal kellett egyeztetniük. Közölte, az volt a benyomása, hogy semmi sem történhetett, mert minden másról Washingtonban döntöttek. »Ez végzetes volt. Mert az eredmény most az lesz, hogy Oroszország szorosabban köt?dik Kínához, amit a Nyugat nem akarhat« – mondta. Úgy fogalmazott: az európaiak kudarcot vallottak. »Lett volna egy ablak 2022 márciusában. Az ukránok készek voltak beszélni a Krímr?l« – jelezte. Hozzátette: Szerinte az amerikaiak nem akarták a kompromisszumot Ukrajna és Oroszország között. Az amerikaiak úgy gondolják, hogy az oroszokat le lehet nyomni.”

Nos, tehát tavaly márciusban, alig egy hónappal az Ukrajnát ért támadás után megnyílt a lehet?ség a békekötésre, megvoltak a kompromisszumok, ám végül kútba esett a megállapodás, mivel az Egyesült Államok erre nem adott engedélyt (!) Ukrajnának.

Miel?tt ízelgetnének ezt az „engedélyadást”, lássuk magát a kompromisszumot:

Az orosz többség? Donyeck Dél-Tirolhoz hasonló, teljes kör? autonómiát kapott volna Ukrajnán belül. Méltányos ez?

Teljes mértékben méltányos, akkor is méltányos lenne, ha nem érte volna az ottani oroszokat olyan szint? atrocitás az ukránok részér?l, mint ami érte, de azok után, ami ott történt, ez a minimum – s?t, az oroszok részér?l kifejezetten nagylelk? hozzáállás volt, hogy belementek volna az autonómiába a régió teljes elszakítása helyett. S aki tudni szeretné, mit is m?veltek az ukrán nációk az oroszokkal, annak ajánljuk megnézésre Nyikita Mihalkov err?l készült [dokumentumfilmjét](#).

A békéhez vezet? kompromisszumok következ? lépéseként Ukrajna lemondott volna NATO-tagság iránti igényér?l. Méltányos ez? Teljes mértékben méltányos – lásd kubai rakétaválság, írásunk [els? részében](#) meglehet?sen részletesen bemutattuk a párhuzamot.

S a Schröder-interjúból annyi derül még ki, hogy a felek kés?bb „tárgyaltak volna a Krímr?l is”. Ez nem túl sok információ, de néhány dolgot leszögezhetünk:

- 1.: Senki sem várhatja el Oroszországtól, hogy lemondjon a fekete-tengeri kiköt?ir?l.
- 2.: A Krím lakosságának 60 százaléka orosz, 24 százaléka ukrán, a maradék örmény, zsidó, fehérorosz és tatár.
- 3.: Az oroszok a Majdan-„forradalom” (valójában CIA-puccs) után népszavazást tartottak a félszigeten, amely az Oroszországhoz történ? csatlakozásról döntött. A népszavazást követ?en Oroszország annektálta a Krímet, amely amúgy mindig is Oroszország része volt. A nyugat természetesen nem fogadja el a népszavazást legitimnek, ami a farizeusság csúcsa, mert ugyanez a nyugat természetesen legitimnek ismeri el a koszovói népszavazást. Mikor mi a vélt vagy valós érdek – becsület, következetesség, igazmondás nem számít.

És akkor végül lássuk, miért is nem írta (nem írhatta) alá ezt a békemegállapodást az „ukrán” fél.

Kiindulópontunk nem is lehetne más, mint Horváth József kollégám itt, a Magyar Nemzetben 2022 februárjában – néhány nappal a háború kitörése előtt – megjelent cikke, íme:

„Amikor 2014-ben Ukrajnában győzött a Majdan „forradalma”, akkor normális országban szinte elképzelhetetlen dolgok történtek. Az oroszbarát vezetést nem egyszeresen lecserélték egy Amerika-barát új elitre, hanem ejtőernyős deszant politikusokat dobtak le. Hitetlenkedve néztük, hogy grúz, litván és amerikai »szakértők« kerültek a frissen megalakult kormányba. Miheil Szaakasvili, Ekaterine Zguladze, Alekszander Kvitavili grúz, Algirdas Semete és Ajvarasz Abramavicsusz litván, Natalie Jaresko pedig amerikai volt. A hírek szerint az újonnan felálló, nevében ukrán kormány tagjai angolul beszéltek egymással. A pozícióba kerülésük előtt pár órával ugyan megkapták az ukrán állampolgárságot, de ezzel értelemszerűen nem kaptak ukránnyelv-tudást.

Ahogy ukrán identitást, gyökereket, netán hazaszeretetet sem. A szerencsétlen, kiszolgáltatott és önmaga nemzeti mivoltát kereső ukrán nép pedig mindezt dermedten nézte, némán tőrt. Persze, mert a média elhitette velük, hogy az idegenek elhozzák számukra az áhított nyugati életformát, szabadságot és főként a jólétet. De az orosz befolyás lecserélése az amerikai elitre sajnos csak még mélyebb gazdasági és politikai válságba sodorta őket. Olyannyira, hogy napjainkban már nemcsak a területi integritás került veszélybe, hanem egy véres háború realitásával is számolniuk kell. A kívülről érkezett szakértők, tanácsadók valójában mindig a küldő ország és persze saját zsebük iránt elkötelezettek. Ukrajna a szemükben nem volt több, mint egy ideiglenes megálló, egy lehetőség a meggazdagodásra.”

Ebben minden tudnivaló benne van. S egészítsük ki még a Biden család ukrainai ámokfutásával, a kretén, képességtelen (pont, mint az apja), ráadásul drogfüggő Biden gyerek beültetését a Burishma igazgatótanácsába, az amerikai multik ukrainai földvásárlásaival, no és persze ne feledjük el magát Zelenszkijt, ezt a nemi szervével zongorázó ügynök-ripacsot, aki most éppen a haza megmentőjének szerepében tetszeleg, amit onnan lehet tudni, hogy klozetra is khaki-színű ruhában jár, de elsőként fog elmenekülni, ha a dolgok az ő számára (is) komolyra fordulnak.

Nos, hát ezért tiltotta meg az Egyesült államok az ukránoknak, hogy békét kössenek az oroszokkal. Mert az Egyesült Államok vívja Ukrajnában proxy háborúját Oroszország ellen. És az Egyesült Államoknak a legkevésbé sem számít, hogy hány százezer ukrán fog ebbe belepusztulni, míg a százezernyi orosz halottnak kifejezetten örülnek.

Az Egyesült Államok mára a világpolitika egyik legundorítóbb, leggyávább, legaljasabb résztvevője lett. És pontosan így is kell hozzá viszonyulni.

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Ajánló

